

Núm. de Rotlle: TSJP 0000016/2019
Núm. de Causa: 6000207/2016

SENTÈNCIA 31-2019

PARTS:

Recurrent: Sr. M.L.
Advocat: Sr. M.R.D.

Recorregut: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD
Magistrades: Sra. Marie CONTE
Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO

Andorra la Vella, dinou de juliol de dos mil dinou.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la Sentència dictada pel Tribunal de Corts, en data 18 de gener de 2019, en la causa de referència, seguida pel delictes major de lesions doloses, que per a la seva curació han requerit tractament mèdic posterior a la primera assistència, els components de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 18-01-2019 amb la següent part dispositiva:

***“DECIDIM:** Condemnar M.L., com autor d'un delictes major de lesions doloses que per a la seva curació, han requerit de tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat i penat a l'article 113.2 del Codi Penal, no concurrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de SIS (6) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL AMB UN TERMINI DE SUSPENSÍO DE LA CONDEMNNA DE TRES (3) ANYS, així com al pagament de les despeses processals causades.*

I en concepte de responsabilitat civil, M.L. indemnitzarà a: la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL en l'import de SET MIL DOS-CENTS SETANTA-TRES EUROS AMB TRETZE CÈNTIMS (7.273,13 €). A C. G.J. C. en l'import de SIS MIL SIS-CENTS EUROS (6.600 €)".

II.- RESULTANT: que la sentència es recolza en els següents fets provats:

"que així es declara, que en data 14 de març de 2015, vers les 14h00, el processat M. L., responsable de la botiga XXX radicada a la vila del Pas de la Casa, es trobava al seu lloc de treball, quan discutí amb el vigilant de seguretat del mateix establiment, C.G.J.C.

A conseqüència de la discussió, el processat L. agafà a en C. per la roba, a l'alçada del pit, per fer-lo tornar per la força a la feina.

C., per treure-se'l de sobre, agafà al seu torn a en L. per la roba i l'empentà, patint aleshores una ruptura completa del fascicle del tendó flexor a nivell de la falange mitja del quart dit de la mà esquerra, que requeri de tractament mèdic posterior a la primera assistència, per a la seva curació."

III.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposa recurs d'apel·lació l'advocat defensor de M.L., sol·licitant l'absolució del seu defensat del delicte que se l'imputa i subsidiàriament que pel que fa a la responsabilitat civil siguin reemborsades les quantitats de 2.000€, 500€ i 2.500€. Les quantitats atorgades respectivament a títol de l'IPP, de perjudici estètic i de *pretium doloris*.

Sosté que l'avui apel·lant en cap moment va sacsejar ni empentar el Sr. C., que en cap acció directa ni indirecta de M.L. es troba l'origen de les lesions sofertes pel Sr. C., que s'ha causat la lesió soferta enganxant-se la mà amb el seu armari del lloc de treball, o propinant-li un cop de puny.

Manifesta que el Sr. L. sempre ha mostrat coherència en les seves declaracions, que són corroborades pel testimoniatge del Sr. XXX.

Observa que el processat simplement va agafar per la roba el Sr. C. per calmar-lo no causant-li cap tipus de ferida.

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs, observant que, contràriament a les manifestacions de la defensa, el condemnat L. el dia de la vista oral del recurs d'audiència modifica les seves declaracions, i que el testimoni XXX si bé va declarar haver vist al Sr. C. donar un cop de puny a l'armari, també va precisar que el cop va ser amb la mà dreta.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que pel que fa a la responsabilitat penal que el Tribunal de Corts, ha apreciat amb bon criteri, que la prova practicada en l'acte de la vista oral del recurs d'audiència interposat per la defensa de M.L. contra la Sentència de data 25-07-18, en la qual se'l condemna en rebel·lia, no desvirtua els fets que van ser declarats provats pel mateix resultant en dita sentència.

Efectivament, la sentència fonamenta la responsabilitat del recurrent en les declaracions del processat i del perjudicat que concorden, excepte pel que fa a la causa de la ferida del Sr. C. i del testimoniatge reiterat del Sr. F. A. L.

En ressurt de les declaracions del primer davant el Servei de Policia, que va *“agafar-lo de la roba amb les dues mans (referint-se a C.) a l'alçada del seu pit per acompanyar-lo al seu lloc de treball i va ser llavors que es va separar de mi donant-me una empenta “* dient a la Batllia que només el va agafar per la roba, que C. el va empenyar per separar-se. Les declaracions del Sr. C. no contradiuen aquesta versió dels fets.

Si, en el decurs del recurs d'audiència, M.L. pretén que va agafar C. per la roba, però que aquest no va fer res i no va reaccionar, no havent-se pogut fer per tant ocasionar la lesió soferta, que es va ocasionar en C. donant un cop de puny a l'armari caselles, posteriorment aquesta versió es com l'ha encertadament considerat el Tribunal de Corts, no només inversemblant sinó que és contrària per les primeres declaracions del recurrent, les declaracions reiterades de la víctima i les declaracions reiterades a la vista oral del Sr. A. L., el qual va manifestar que *“estaven tots dos agafats pel braç, pel coll, el G.C. va picar contra un armari amb el puny”* recorda que era la mà dreta.

Convé recordar que segons l'informe del Servei de Medicina Legal i Forense , la lesió soferta pel Sr. C. consisteix en una ruptura del fascicle del tendó flexor del 4rt dit de la mà esquerra a nivell de la falange distal, que no pot tenir altre mecanisme de producció que sigui ferides profundes causades per objectes tallants o estrebades sobtades (moviments de hipertensió brusca del dit que provoca ruptura del flexor) causa considerada com origen de la ferida en el cas d'autes.

Per tant s'ha de considerar que M.L., quan menys amb dol eventual, ha causat per la seva actuació voluntària la producció de la lesió soferta pel Sr. C., havent per tant de ser confirmada la sentència recorreguda pel que fa a la responsabilitat penal.

II.- CONSIDERANT: en quan a la pena imposada de 6 mesos de presó condicional, que aquesta apareix excessiva, la sala considera que una pena de 3 mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de 3 anys, és més que adequada a la gravetat dels fets, en el context en què es produeixen i la manca d'antecedents penals del processat.

III.- CONSIDERANT: pel que fa a la responsabilitat civil que es desprèn de l'informe mèdic forense, que el Sr. C. patí una ruptura complicada del fascicle del tendó flexor del quart dit de la mà esquerra a nivell de la falange mitja, lesió que va requerir fer a la seva curació: intervenció quirúrgica, fèrula de guix i rehabilitació funcional.

Els imports atorgats pel Tribunal de Corts a saber:

- 3.000 € en concepte de IPP (2%) per una persona de 47 anys.
- 600 € en concepte de perjudici estètic (0,5/7)
- 3.000 € en concepte de pretium doloris (2/7).

Resten conformes amb els criteris jurisprudencials dels Tribunals Andorrans, essent observat que el recurrent no exposa clarament les raons de la modificació que sol·licita dels imports atorgats.

Les disposicions de la sentència han doncs de ser confirmades.

IV.- CONSIDERANT : que convé estimar parcialment el recurs i confirmar la Sentència només en les seves disposicions relatives a la pena imposada.

Vistos la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència aplicable, i altres fonts del dret del Principat d'Andorra, els magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDIM:

- 1- ESTIMAR parcialment el recurs interposat per la representació del Sr. M. L.
- 2- CONFIRMAR parcialment la Sentència objecte de recurs, en el sentit de condemnar M. L. com autor d'un delictes major de lesions doloses que

per a la seva curació, han requerit de tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat i penat a l'article 113.2 del Codi Penal, a la pena de 3 mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de 3 anys.

- 3- CONFIRMAR els altres pronunciaments de la sentència que no han estat modificats per aquesta resolució.
- 4- DECLARAR d'ofici les despeses processals causades pels recursos.

Aquesta sentència és ferma i executiva.